

אשית עצות בנפשי

שיחות ופנינים

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

שנה ב'

פרשת פנחס

תשפ"ד

ליל שישי
פרשת חוקת תשפ"ד

מלווה מלכה
פרשת חוקת תשפ"ד

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימו -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

ליל שישי פרישת חוקת תשפ"ד

נס שהתקרבו לרבינו

אנחנו מתקרבים לשבת קודש, ורבינו אמר לנו להיות בשמחה בשבת, וכשזכינו והקב"ה עשה לנו את הנס שהתקרבו לרבינו, אנחנו צריכים להקשיב לרבינו להיות בשמחה בשבת, ההתקרבות לרבינו הוא נס גדול, כי אפשר לראות שני אחים, אחד מהם מתקרב לרבינו, ולבו מתלהב לעבודת השם, והאח שלו חושב, אני לא יודע מה קרה עם אח שלי, הרי היה יכול להיות הפוך, אח שלי היה יכול להתקרב לרבינו, ואני הייתי יכול לחשוב עליו, מה קרה לו, נכנס לו רוח לראש, והקב"ה עשה לי נס והתקרבתי לרבינו, וזכינו לחיי גן עדן, לדבר עם ד', והאמונה לדעת שהכל מה שעושה הקב"ה לטובה, כדברי רבינו בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד', כשהאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, וכמו כן שבת הוא מעין עולם הבא, אין בנק אין רכב ואין עסקים, שבת שמא דקודשא בריך הוא, אבל צריך לבקש הרבה מהקב"ה שנזכה להיות בשמחה בשבת, כי בזמנים אלו יש התגברות היצר, שאף אחרי שהאדם הכין הכל לכבוד שבת, בכל זאת הוא נופל בעצבות ומרה שחורה.

שמחה בשבת – למען ילדינו

וביותר צריך להיזהר להיות בשמחה בשבת כי זה היום היחיד שהאדם יושב עם ילדיו כל הזמן, במשך השבוע הוא רואה את ילדיו לכמה דקות פה ושם, אבל בשבת הוא איתם כל הזמן, לכן צריך לשבת איתם בשמחה, ולעשות סעודות יפות, יש אנשים שחושבים מה נעשה עם הילדים בליל שבת, ומגיעים לפתרון לא לתת להם לישון ביום שישי וככה מיד בתחילת הסעודה הם יירדמו ויכנסו למיטות, אבל מה טוב ומה נעים שהילדים ילכו לישון ביום שישי, והאבא יוכל לדבר עם ילדיו בשמחה רבה בסעודה, לא צריך לדבר הרבה לילדים, לא צריך לעשות סעודות ארוכות, לא צריך לדבר דברי תורה מורכבים וארוכים, יושבים יחד ואוכלים יחד ונהנים יחד, וח"ו להטיל אימה יתירה בשבת בבית, לעשות אורה נעימה לילדים, והילדים נוהגים שהם אוכלים ורצים לשחק, ואז מביאים עוד משהו וקוראים להם בחזרה, ככה זה ילדים, ומדברים איתם יפה, גם אם אתה חושב שאין לך מה למכור להם, הכי חשוב שלא יהיו מריבות בבית, האבא מדבר יפה לאמא, והאמא עונה בחזרה יפה לאבא, זה הדבר הכי בריא שאפשר לתת לילדים שיגדלו בריאים, וכל התוכניות האחרות וכל העצות האחרות הם לא יותר מחור בראש, לא מועילות ולא

מהקב"ה: רבש"ע עזור לי להיות בשמחה בשבת, שאוכל לעשות סעודות יפות בשבת, שאהנה מלשבת בבית עם הילדים, שאהנה ללכת הביתה, רבש"ע תן לי מתנת חינוך שבת אחת, כשחז"ל אמרו, אלמלא שמרו ישראל שבת אחת מיד נגאלו, זה לאו דווקא על הגאולה הגדולה שכולם מצפים להיגאל ולעלות לירושלים, אלא הגאולה הפרטית, אנשים נמצאים בתוך גלות, הסתר בתוך הסתר, אנשים שבורים ורצוצים, לכן נבקש מהקב"ה: רבש"ע עזור לי להיות בשמחה בשבת, ואני אומר לכם, שעוד תפילה ועוד תפילה ועוד תפילה, כל התפילות מצטרפות, ואל תחכה שיהיה לך רגש לתפילות, תגיד בלשון שלך ובשפתיים שלך אף אם אתה לא מרגיש כלום: רבש"ע עזור לי להיות בשמחה בשבת, רבש"ע עזור לי להגיע בזמן עם כל ההכנות לשבת, רבש"ע עזור לי שלא נריב בשבת.

להרחיק את הגיהנום מהבית בשבת

בזוה"ק כתוב על הפסוק 'לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת' שהכוונה לא לבער אש הכעס, שלא יהיה כעס ביום השבת, ואומר ר' שמעון בזוהר, שברגע שבן אדם כועס הוא מדליק את אש הגיהנום, והרי בשבת אין גיהנום, ולכן נפסק בשו"ע שיש למשוך במוצאי שבת את התפילה 'והוא רחום' שיהא עוד קצת נייחא לנשמות, ומי שכועס גורם שהגיהנום ידלק בשבת, דבר מעניין אמר מוהרא"ש שברגע שאנחנו מכינים את השולחן והמפה והנרות בערב שבת, אם יש לו הורים בעולם האמת, אזי מתחיל אצלם שבת כבר ברגעים אלו, ומכניסים אותם לגן עדן, הרמב"ן כותב ב'אגרת הרמב"ן' כל הכועס כל מיני גיהנום שולטין בו, רבינו גם מביא את זה בספר המידות, והכוונה היא כדברי הזוהר, שכעס מדליק את אש הגיהנום, ולכן חייב האדם להיזהר בשבת מכעס, ולהיות בשמחה,

עושות כלום.

ילדים מספרים הכל

ילדים צריכים בית פשוט וחמים, בית שההורים מעריכים אחד את השני ומסתדרים יפה, מה שרק יקנו לילדים לא ישמח אותם, ללכת עם הילדים מסביב העולם ולתת להם את כל האושר שיש בעולם לא ישמח אותם, אבל בית נעים וחם, שבו ההורים מדברים יפה זה אל זה, זה מביא שמחה אמיתית ופנימית לילדים, מלמד אחד סיפר לי על ילד שלומד אצלו בכתה ג', שאמר לו ביום שישי שהוא לא רוצה ללכת הביתה, ילד קטן, כבן שש או שבע, ושאל המלמד למה אתה לא רוצה ללכת הביתה, ענה הילד: בשבת אבא שלי צועק הרבה על אמא שלי ולכן אני לא רוצה ללכת הביתה, אני רוצה להגיד להורים ששולחים את הילדים למוסדות, שהילדים מספרים הכל בתלמוד תורה... יש הקלטות מכל הסעודות שבת שלכם... כשהמלמד מספר לילדים שצריך לישון צנוע, אומר הילד, אבל אבא שלי מסתובב כך וכך בבית, ואי אפשר להגיד לילדים קטנים אל תספרו כלום, לגדולים אפשר להגיד את זה, אבל הקטנים מספרים הכל בתלמוד תורה, ילדים מספרים למלמד מה ראו בטלפון של האבא, בשלמא זה שיש לך טלפון ואתה צופה בחדשות, אפשר עוד לבלוע את זה, אבל למה אתה מראה את זה לילדים, זה לא בריא עבור הילדים לראות כל מיני דברים של מלחמה, גם להורים זה לא בריא, אנשים שצופים כל מיני ראיות אומרים, שפעם הם היו רגישים לכל טיפת דם, ולא יכלו לראות סכינים, ואחרי כל כך הרבה צפיות בכלים, הם רק רוצים לראות עוד מריבות ועוד מלחמות ירחם השם.

תפילה על שמחה בשבת

וכעת שמגיע שבת קודש צריך הרבה לבקש

פתוח ואפשר לשפוך את הלב, זה גם מילה פשוטה: רבש"ע עזור לי, ר' נתן כותב בליקוטי תפילות, מצד אחד לנו רבינו לא לצום ולא להסתגף, ומצד שני כותב רבינו כל כך הרבה דברים שזוכים על ידי תענית, רבש"ע מה עושים כאן, רבש"ע תבהיר לי את הדרך. הרי אם מקובל היה אומר לנו לשבת בתוך יתושים לתיקון, כולנו היינו מתיישרים, וכאן יש לנו צדיק שצועק אלינו שלא חייבים סיגופים, הנשר הגדול הצועק: תחזרו לאוניות שלכם דהיינו לגופות שלכם, ולא צריך לשבור את זה, אלא לבנות את זה, תאכל טוב ותישן טוב, אבל תדבר אל ד', ותגיד לו: רבש"ע עזור לי אני רוצה להיות טוב, רבש"ע אני רוצה לשוב בתשובה, ועל דברים אלו יש כל כך הרבה מניעות, ורבינו מרוב הרחמנות שלו, נותן לנו עצה גם על מניעה זו, מה יעשה האדם שכל כך קשה לו לדבר אל ד', אומר רבינו, תעשה מזה תפילה, כפי שכותב בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה [ואפילו אם לפעמים נסתתמין דבריו ואינו יכול לפתוח פיו לדבר לפניו יתברך כלל וכו', יכול לעשות לו שיחה ותפילה מזה בעצמו, ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כך, עד שאינו יכול אפילו לדבר, ויבקש מאיתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמול עליו ויפתח פיו שיוכל לפרש שיחתו לפניו], ויאמר: רבש"ע אני כל רחוק ממך, אני לא מסוגל לדבר אליך, אני לא יכול לפתוח את הפה, ורבינו אומר שמי שלא יכול לדבר כלום שיגיד מילה אחת, רבש"ע, רבש"ע אני כל כך רחוק, רבש"ע אני בבוץ עמוק, רבש"ע אני כל כך כועס, איך מוציאים את הדם הרותח, מה כבר קרה מישהו אמר משהו ועשה משהו למה אני כועס על כולם.

ואיך האדם יכול לזכות לזה, על ידי המתנה שקיבלנו מרבינו, תפילה והתבודדות, אני מי שאני ואני נראה איך שאני נראה, אני מאוד רחוק, אבל אני יכול לדבר אל ד' ולהגיד: רבש"ע עזור לי להיות בשמחה בשבת, כל אחד יכול לעשות את זה, הבעיה היא שזה דבר כזה פשוט ואנשים צוחקים על זה.

אנשים מעדיפים עבודות קשות מתפילה פשוטה

כשמישהו מגיע למקובל ומבקש תיקון, אם היו אומרים לו שצריך לצום, הוא היה לוקח את זה אפילו שקשה, ואם היו אומרים לו ללכת למקווה קר, הוא היה הולך גם אם זה קשה, אבל רבינו אומר על זה בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ו: דע שעל ידי שהעולם הם מקטני אמנה, על כן הם צריכים לתענית, דהיינו עבודות קשות, כי בוודאי ידוע שאפשר לעבוד את השם יתברך בכל דבר. אנשים מוכנים לעבודות קשות של תעניות וסיגופים, כפי שמספרים על צדיקים קדושים שהסתגפו עצמם, וכמסופר על הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע שהתענה משבת לשבת, כ"א שנה, ואחרי הכל הוא התיישב במקומות של בוך, ששם יש הרבה יתושים, ונתן את הגוף שלו שהם יזוכו את דמו, אבל בן אדם שצם כל כך הרבה כבר אין לו דם, והם לא עשו לו כלום, והיה גונח ואומר, מיילעך מיילעך תראה איזה חוטא אתה שהיתושים לא רוצים לבוא אליך, אנחנו צריכים לצום עוד מעט בי"ז בתמוז ומרגישים שזה בלתי נסבל, רבינו גם צם בצעירותו משבת לשבת, אבל הוא הזהיר אותנו לא לעשות כך, ואמר לנו, שאם היה יודע בצעירותו למה אפשר לזכות בתפילה והתבודדות, הוא לא היה צם ולא היה מסתגף.

על ידי תפילה יוצאים ממידת הכעס

אנשים אומרים לי, ראש הישיבה לא מביין אותנו, ראש הישיבה מגיע מבית אחר ויש לו

כל כך קל להגיד תפילה פשוטה

תפילה והתבודדות זה לא דווקא כשהלב

ולילה למען האחרים, אבל אני מציע לכם לפתוח ארגון חסד חדש, יש כאן אשה אלמנה חיה מסתובבת בבית שלכם ואין מי שיעזור לה, בערב שבת היא לא מסתדרת, לך הביתה ותעזור לה, אולי היא לא צודקת, אבל בסוף היא לא מסתדרת, תרים את הכביסה ותכניס למכונת כביסה, לא צריך לעבוד כל כך קשה כמו שהיה פעם, כמו שאנחנו לומדים כעת בגמרא, על נברכת הכובסין וצואת כלבים, היום זה מאוד קל, מכניסים למכונה וזהו, זה נכון שכתוב בשו"ע שלא יכבסו בערב שבת, אבל הפוסקים מביאים שהיום זה שונה כי זה לא עבודה קשה, ולכן מותר לכבס כביסה ביום שישי, יראי השם מסדרים את עצמם שלא יצטרכו לכבס ביום שישי, אבל אם קורה והתלכלך ויש כביסה מלוכלכת, תרים שרוולים ותעזור.

בכמה דקות יכול אברך לשנות את כל הבית לטובה

מוהרא"ש לימד אותנו חכמת החיים, הגענו לשיעורים וקיבלנו הרבה עצות לחיים, כשהגיע לשם אורח, מוהרא"ש היה מתנצל ואומר, אתם חשבתם שתבואו לשמוע כאן חיזוק בעבודת השם ודברים עמוקים עם בחינות, ואני אומר לכם סתם דברים פשוטים לחיים, אנחנו לא חשבנו כלום כי הגענו דווקא לשמוע את חכמת החיים והעצות לחיים, מוהרא"ש גילה לנו שמה שלוקח לאשה שעה או שעתיים, לוקח לאברך עשר דקות עד רבע שעה, שיניח את הטלפון בצד לכמה דקות, למצב טיסה, ויקח מטאטא וינקה את החדר, זה כלום, זה לוקח כמה דקות, כשהראש לא בבית, ועצבניים על האשה, זה לוקח המון זמן, כשאתה מתחיל עם שאלות, למי שייך התפקיד לנקות את הבית וכדו', אז זה באמת קשה, אבל עדיף שלא תשאל שאלות, תתנדב בארגון חסד, כשקוראים לך קריאה של הארגון, אתה לא שואל של מי התפקיד

אשה אחרת, והוא לא מביין בכלל את הסבל שאנחנו עוברים, וכל העצות שהוא מייצע לנו, זה לא עבורינו, וזה לא עובד על הטבע הנוראי שלנו, אני אומר לכם, תשימו אותי בצד, אבל תדעו שהעצה הזאת שאנחנו יכולים לדבר אל ד' על הוצאת המידות הרעות סיפר לנו רבינו על עצמו, אילולי רבינו עצמו אמר את זה לא הייתי יכול להגיד את זה, אבל ככה אמר רבינו לר' נתן [שבחי הר"ן אות כ"ב]: הייתי כעסן גדול מאוד מאוד. ועבד הרבה על זה, ובאותה תקופה עבד רק על זה, וכל הזמן התפלל ואמר, רבש"ע אני כעסן, רבש"ע עזור לי עד שזכה לשבור מידה זו, אברכים חושבים לעצמם הרי בבית מדרש אני נראה יהודי יפה, כי אני רוצה לקבל עליה, אבל על האנשים הקרובים אלי אני כועס, על אשתי אני כועס, איזה עצה יש בעבורי, מוהרא"ש היה מספר על הרה"ק ר' אברהם ב"ר נחמן, שהוא היה אדם גדול מאוד, וראה חשיבות גדולה לכבד את האשה, וכשהתאכסן פעם אצל אחד מאנ"ש וראה איך שהוא צועק על אשתו, הוא קרא לו לפינה, והתחיל להוכיח אותו: וכי על אשה צועקים? על אשה צועקים? מה עובר עליך, חסיד ברסלב לא מתנהג כך, ירא שמים לא מתנהג כך. ואיך באמת זוכים לזה? על ידי תפילה והתבודדות, רבש"ע מגיע ערב שבת, בכל ערב שבת אני נהיה עצבני וכועס, אני לא יודע למה, עזור לי רבש"ע.

להתנדב בבית

יש שעות ארוכות בערבי שבתות בשבועות אלו, אבל עדיין מגיע ערב שבת חסר זה וחסר זה, והאברך צועק בבית במקום לעזור בבית, אנשים חושבים שזה רק חסד אם הוא עוזר בחוץ, הוא מתנדב בארגון כי זה עוזר לו לברוח מהבית, אם הוא נעול בבית בערב שבת יש לו נס שיש לו את הארגון שהוא צריך לרוץ אליו, אני חס ושלום לא מזלזל בארגונים, אשריכם ישראל העושים חסד יום

לציית לרבינו לנסוע לראש השנה לאומן

דיברנו שרבינו הזהיר אותנו להיות בשמחה בשבת ולכן נבקש על זה, וצריך לזכור שרבינו גם הזהיר אותנו מאוד לבוא אליו לראש השנה, ולכן מתפללים על זה כבר מתחילת השנה, וכעת כבר הזמן לעשות כרטיסי טיסה, ברוך השם אחרי המון תפילות שהתפללתי זכיתי השבוע לקנות כרטיסי טיסה לאומן, ד' יעזור שנוכל להגיע לרבינו, ובענין הזה אין מה להכניס ספיקות לראש, מה יש לנו באומן וכדו', יש לנו רבי שהבטיח שאם נגיע אליו הוא ידאג לנו לכפרת עוונות, והוא יביא לנו תיקון, אנחנו בכלל לא יודעים מה מחכה לנו למעלה, ואפילו לא יודעים מה אנחנו לא יודעים, מסתכלים קצת בווהר ורואים איזה עולמות יש למעלה, משהו שלא נגמר, וכאן יש רבי שהבטיח שמי שיגיע אליו בראש השנה, גם אם אי אפשר להביא ליהודי הזה תיקון באמצע השנה, בכל זאת בראש השנה אמר רבינו שהוא יכול לתקן את כולם.

בדיבורים יפים בבית מסתלקים המניעות

הדבר היחיד שיכול למנוע את האדם לבוא לאומן זה האשה, אבל לאברך חכם זה לא אמור להיות עיכוב, צריך בכל השנה לעזור לאשה ולהיות מסור אליה, ולבקש יפה שרוצים לנסוע לאומן, ואז היא אומרת שהיא לא רוצה, ומבקשים יפה, שהמקום נותן לי חיות ומקרב אותי להשי"ת, ואני אתפלל עלייך, יש הרבה מהלכים איך לגשת לעניין הזה, יש אנשים שלא מדברים כל השנה מהנושא, ויום לפני הטיסה הם מודיעים לאשה שהם טסים למחרת, אולי יש כאלו שזה עוזר להם, אבל אני חושב שאין מה שיותר עוזר מאשר לדבר יפה, שלמה המלך בחוכמתו הגדולה לימד אותנו איך לדבר, מענה רך ישיב חמה, בן אדם שמדבר ברכות שוב ושוב, יכול לשבור את האדם הכי עצבני והכי כועס, תגייד לה

להחליף גלגל של הרכב, אתה עושה ואתה מרוצה, כשהשכן שלך מבקש שתסחוב לו חבילה, אתה לא שואל של מי התפקיד, אתה עוזר לו, זו כזה מצוה גדולה לעזור בבית, וכשמביאים שמחה לתוך הבית מביאים את השכינה בבית, והכי חשוב למען הילדים, הילדים יראו אורה נעימה בבית, ולכן נתפלל על זה עכשיו, רבש"ע תעזור לי שאהיה שמח בשבת.

לא להאריך בסעודות

בשבת צריך לשיר זמירות שבת, ולא צריך להמתין לשיר בסוף הסעודה כשכבר עייפים, תשירו בהתחלה כשיש לכם כח, אני זוכר כשהייתי ילד ראיתי כליל שבת אנשים נרדמים בלכה דודי, ולא הבנתי ממה הם עייפים, אז לא ידעתי כמה אנשים עובדים קשה במשך השבוע, אצל סבא שלי התפללו הכי הרבה זמן, סבא שלי התפלל מאוד ארוך תפילת שמו"ע, וגם שאר התפילה משכו, והאנשים החכמים הגיעו להתפלל דווקא אצלו, עשו חשבון ששם יהיה להם זמן לישון טוב באמצע התפילה ולבוא הביתה רעננים לסעודה, כשהייתי ילד אהבתי לעקוב על האנשים האם הם יתעוררו באמצע בואי בשלום מהמחייאת כפיים... רק אחרי שנים הבנתי כמה אנשים עובדים קשה להביא פרנסה למחייאתם, אבל אתם חייבים לעשות סעודה נעימה בבית, לא לישון בסעודה, זה לא צריך לקחת הרבה זמן, שלשת רבעי שעה זה זמן מצויין לסעודה יפה, שלום עליכם, רבון כל העולמים, אשת חיל, קידוש, דגים, אזמר בשבחין, מרק, בשר, כל מקדש, זה סעודה יפה, ולא נהיים עובד ד' יותר גדול כשנרדמים אחרי כמה שעות והשטריימל נופל בתוך המרק, כשהמלמד שואל בתלמוד תורה מה הדבר הכי טוב, אשרי הילדים שעונים, הכי טוב זה שבת אצלינו בבית.

פחד מבעלה.

לא לאכול לפני התפילה

אני לא מדבר על זה שעצבני כי לא קנו לו עוגת גבינה לשבת בבוקר, כי אסור בתכלית האיסור לאכול בשבת בבוקר לפני התפילה, זה דבר נורא שנכנס היום לצערי בין בני ישראל, הייתי בשבת התאחדות, ואשתי ביקשה ממני שאתן לילדים הקטנים קצת קורנפלקס, אני יורד למטבח להביא להם אוכל, ואני רואה שולחנות פאר עם מלא מגשים של עוגות גבינה, ואני חושב לעצמי, וכי לילדים קטנים מכינים כל כך יפה, ואני יוצא ללובי ורואה אנשים עם זקנים לבנים אוכלים עוגות גבינה, סעודה שלימה, היתה שבת ענקית, לא רק אנשים מכאן, הגיעו מכל קצווי תבל, ומי שלא אווז בזה, יכול לבקש על זה, רבש"ע אני לא רוצה לאכול קודם התפילה, אותו דבר לאנשים שקשה להפסיק לעשן, יבקש על זה ויגיד רבש"ע רבינו לא מרשה לעשן, תעשה שהעישון יהיה לי מגעיל ואפסיק לעשן, השבוע מספר לי אברך, שיש לו סיפור של תפילה שארך עשרים שנה, הוא למד אצלי בתלמוד תורה לפני עשרים שנה, והיה לו רגילות לנשוך את הציפורניים, ואמרתי שזה לא כזה יפה ועדין, זה מגעיל אנשים אחרים, והוא אמר שהוא לא יכול להפסיק, אמרתי לו תבקש מהקב"ה על זה, וסיפר לי שכל פעם כשהוא נזכר מזה באמצע לנשוך צפורניו הוא ביקש מהקב"ה על זה, ואחרי עשרים שנה הוא הפסיק עם זה.

לא צועקים כשחסר אוכל

אמא שלי סיפרה שלפני שנים היא היתה נוסעת עם הילדים הקטנים לקאנטרי, אז היא היתה נוסעת כדי שהילדים יוכלו לשחק וכו', ובליל שבת א' שכנה דופקת בדלת בחיל ורעדה ומבקשת קצת רוטב דגים, כי היא

יפה: אשתי היקרה אני רוצה לנסוע לאומן, לא איכפת לי אם הבוס שלי מפטר, או אם מישהו אחר יגיד משהו, אני רק רוצה שאת תהיי מרוצה.

רבינו יתן לנו פרנסה

תדעו שאם מפטרים אותכם מהעבודה בגלל אומן, זו תהיה הישועה שלכם, כי רבינו אמר שהוא נותן לנו את כל ההפסדים, רבינו סיפר שהיה מישהו שמכר עגלות, ומי שקנה אצלו עגלה הוא הביא לו בחינם חבית שמן להחליק את הגלגלים, והיה לו שמן מאוד מיוחד, ופעם אחד נכנס אצלו מישהו ואמר שרוצה לקנות רק חבית של שמן, אמר לו המוכר אני לא מוכר שמן, אם מישהו קונה כאן עגלה הוא יקבל שמן, ואמר רבינו שהוא לא נותן לאנשים פרנסות וכסף, והמסחר שלו זה רק יראת שמים, ומי שמגיע לקנות אצלו יראת שמים ורוחניות הוא מקבל בחינם שמן ופרנסה להחליק את הגלגלים, רבינו רוצה שאנחנו נדע מהקב"ה, ולא משנה מי אנחנו, הן האברך כולל והן מי שהולך לעבוד, כולם צריכים לדעת מהקב"ה ולזכור ממנו כל רגע.

שמחה בשבת כמו לנסוע לאומן ראש השנה

וכמו שפשוט לכם למסור את הנפש והמניעות כדי להגיע לאומן כי כך רבינו אמר לנו, כך צריך למסור את הנפש על שמחה בשבת, כי רבינו אמר לנו להיות מאוד בשמחה בשבת, וכי בן אדם יכעס בגלל שחסר לו חלה שרופה... וכי בן אדם יכעס בגלל איזה סלט שחסר לו, מה קרה שלא קנו לך את המשקה שרצית, מה אתה צועק על אשתך, וכי אתה ילד קטן, ואם הכנת חתיכת גאלע ומישהו אכל את זה, וכי צועקים כמו תינוק, נעלם לך הגאלע, מה קרה, זה כמו תינוק שלקחו לו את הסוכריה, מה אתה צועק על הילדים ועל אשתך, אסור שיקרה דבר כזה שלאשה יהיה

אמר שכל טעמי המצוות הם חשובים, אבל המצוה עצמה עושים כי הקב"ה אמר לעשות, ולכן מתחיל רש"י בטעם המצווה של פרה אדומה, גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה, אמונה, יהודי חוזר על האמונה שוב ושוב, הקב"ה כאן לידי, אז הוא זוכה לכפרה על הטינוף, של בן השפחה.

שמע ישראל מצי"ל אותנו מעבירות

רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו שכשיהודי אומר שמע ישראל ד' אלוקינו ד' אחד, הוא זוכה לצאת מהקליפות שלו, מתאוות ניאוף, מכל הטינוף הנורא ומכל ההתמכרויות הנוראיות, בן אדם אומר את הדיבורים הפשוטים, שמע ישראל, שיש רק ד' אלוקינו ד' אחד, ורבינו אומר שאם כל המוח שלו דבוק בהרהורים של עבירות, מהשיטה הנוראה שיש היום שלא מדברים לילדים מענייני קדושה, והנערים נופלים בצעירותם ונשארים דבוקים בעוונות רח"ל, העצה היא לבכות באמירת שמע ישראל, להוזיל דמעות על אמונה, יכולים לשמוע קלטת של הרה"ק מסאטמאר איך שאומר למחנכים שחייבים לדבר עם הילדים מקדושת הברית, הוא צועק שם למחנכים, אם לא תדברו עם הילדים יהיה להם מר בחיים, תלמדו אותם שיש כזה דבר אות ברית קודש, דווקא כשהם ילדים קטנים ואין להם נסיונות הם צריכים לשמוע מזה, וכך לא יהיו דבוקים בעבירות, אבל יהודי שכבר נפל עמוק בעבירות, גם אם הוא נראה בחוץ כיהודי מכובד, ויש לו משרד כי הוא צריך לבדוק שם משהו באוצר החכמה... רק הקב"ה יודע מה הוא רואה שם במחשב, מכת מדינה רח"ל אברכים יושבים וצופים בניאוף, ירחם השם, אולי הגוי לא קורא לזה ניאוף, והוא חושב שזה סתם סיפור והצגה, אבל יראי השם יודעים שזה ניאוף, והראש נשרף לגמרי, ועל זה אומר רבינו שיש עצה אחת ויחידה, שמע ישראל ד' אלוקינו ד' אחד, רק

בישלה את הדגים וכל הרוטב התאדה, ועוד מעט בעלה חוזר מהתפילה ואוי ואבוי אם לא יהיה רוטב, ואמא שלי אומרת לי, בינתיים בעלה מתפלל בבית כנסת כאחד החסידים עם כל ההתלהבות, הוא נקרא יהודי מכובד שם, ואשתו מפחדת ממנו, שלא תבינו לא נכון, גם אני אוכל רוטב דגים, ויש בזה עניינים גבוהים, אחד מהעניינים שיש בזה, שכל דבר טעים אוכלים בשבת, כך מכבדים את השבת, מי יודע את הסוד של אכילת דג בשבת, יש בזה הרבה טעמים, אבל שכחו מאחד הטעמים החשובים, בגלל שדג הוא טעים לכן אוכלים דג, כי בשבת אוכלים דברים טעימים, כך הקב"ה אמר לנו, להתענג בשבת, ולהיות בשמחה בשבת, אבל אם חסר רוטב וכי יצעקו בגלל זה על האשה.

אמונה מביא מחילה

כל זה היה הקדמה קצרה, כעת נדבר קצת מפרשת השבוע, וידבר ד' אל משה לאמר זאת חוקת התורה אשר ציוה ד' לאמר, וברש"י השטן ואומות העולם מונים את ישראל ואומרים מה המצווה הזאת ומה טעם יש בה, לפיכך כתוב בה חוקה, גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה, ומי שלומד חומש רש"י יראה שאחרי כל הפרשה של פרה אדומה, מביא רש"י את פירושו של ר' משה הדרשן, שפרה אדומה היא כפרה לחטא העגל, משל לבן שפחה שטינף פלטיץ של מלך, אמרו תבוא אמו ותקנח צואת בנה, כך תבוא פרה ותכפר על העגל, כל הצדיקים מסבירים את דברי הרש"י על אותו רעיון אבל בספרי רבינו זה מבואר יותר, רבינו אומר בספר המידות, על ידי אמונה יסלח לך הקב"ה על כל עונותיך, כשיהודי מאמין בהקב"ה, ועושה את המצוות כי הוא מאמין בד' והקב"ה ציווה עליו, שומר שבת כי הקב"ה אמר לשמור, לובש תפילין וציצית כי הקב"ה אמר, חוקה היא, הקב"ה אמר לי לשמור, אז הוא זוכה לכפרה, רבינו

לא מבינים תגרסו את המילים כדברי רבינו בשיחה ע"ו.

בואו נהיה אמיתיים, נסית כבר הכל, ואין לך סיפוק בחיים, כבר הלכת עם החברים לכאן ולשם, וכבר היית בכל המסיבות, ואחרי הכל אתה רואה שהכל אויר, כלום, קח את הגמרא ותרגיש טוב עם עצמך, זה יביא לך המון סיפוק, אחרי זה תוכל ללכת לכל המסיבות, כמובן בתנאי שלא מדברים שם ניבול פה, כי אם מדברים שם ניבול פה, בסוף גם אתה תדבר, ירחם השם, צריך לדבר רק דברים טובים.

אמונה תיקון לחטא העגל

למדנו השבוע בגמרא על איוב, נסיונות קשים ומרים עברו עליו, ומרוב צער הוא התחיל לדבר נגד האמונה, ואמר להקב"ה הרי אני דאגתי ליתומים ולאלמנות וכו' ולמה אתה מכה בי, אולי התחלף אצלך בין איוב לאיוב, במקום להגיד למלאך להרביץ לאיוב, אמרת לו איוב, אמר לו הקב"ה, וכי אני טועה, העולם מנוהל בצדק ובמשפט בחסד וברחמים, ללא שום טעויות, ואת זה אנחנו מקבלים מרבינו אני זוכר שכשהתקרבותי למוהרא"ש שמעתי שהוא אמר, מה ההבדל בין חסידות ברסלב לחסידיות אחרות, יש הרבה קהילות וחסידיות מיוחדות, אבל יש הבדל אחד קטן, כל צדיק מביא לך סולם איך להגיע להקב"ה, אחד בונה את הסולם בדרך זו לעבודת השם, ואחד בונה בדרך אחרת, ומטרת כולם להביא אותך למעלה בסולם אל הקב"ה, אבל רבינו מראה לך שהקב"ה לידך, ואתה לא צריך שום סולם, תפתח את הפה ותתחיל לדבר אליו, אני זוכר שהדברים חדרו לי אז בעצמות, אל תתחיל עם עבודות קשות, ואל תשאל שאלות, הקב"ה כאן לידך ועושה הכל לטובה, ועל ידי זה יש כפרה לחטא העגל, על ידי אמונה, כל מוח של האדם הוא

האמונה יכולה להחזיר את האדם להקב"ה, יהודי צריך לחדד בראשו שיש הקב"ה, והוא מנהל את העולם.

קדושת התורה

התחלנו עכשיו מסכת בבא בתרא, ממש חבל על כל מי שלא הצטרף ללמוד את הדף ביום, אולי אצליח לפעול אצלכם, להצטרף לגמרא, אין לזה כתר של ברסלב, כל אחד יכול לקנות גמרא וללמוד, אני לא משווק של עוז והדר ולא עושה מהם עמלה, אבל אני רוצה להגיד לכם, שיש להם ש"ס הפלא ופלא, הש"ס המנוקד, אי אפשר לקנות את זה בכל חנות, כי לא כל אחד מכניס גמרא מנוקד, אבל כאן בקריה אפשר לקנות את זה בחנות, הם אומרים שרק כאן זה הולך, למה אסור ללמוד בגמרא מנוקד, וכי יש היום מישהו שמתפלל בסידור שהוא לא מנוקד, מוהרא"ש היה אומר לחכמים האלו, לך ותקרא בתורה פרשת האזינו ונראה אם אתה יכול לקרוא בלי ניקוד, אני זוכר פעם אחת בדרך לאומן, בשדה התעופה, קרא לי מוהרא"ש, ואמר לי לקרוא בתורה, וזה היה פרשת האזינו, וזכרתי שמוהרא"ש תמיד אומר 'תן לו לקרוא פרשת האזינו'... אבל כשמוהרא"ש אמר עשיתי כך, בש"ס עוז והדר המנוקד, לא צריך לאמץ את המוח, הכל מנוקד, גם רש"י וגם תוס', אנשים מתייאשים מלהסתכל בתוס' ארוך, אבל בש"ס המנוקד רואים שהתוס' מחולק לכמה חלקים, ונהיה נעים לקרוא בזה וללמוד את זה, יהודי שלומד קצת תורה בכל יום נהפך ליהודי ירא שמים, וכל חייו נהפכים לחיים טובים, הלוואי ותלכו הביתה עם הדבר הזה, אנחנו מדברים היום הרבה דברים, דברים גבוהים מאוד, אבל אם תלכו הביתה בהחלטה לקנות מסכת בבא בתרא, בעשרים דולר, השקעה קטנה, ומתחילים לגרוס כל יום דף גמרא, קע"ו דפים, רוב הדפים קטנים כי יש פירוש הרשב"ם שהוא פירוש ארוך וגדול, וכשאתם

השרפים וינשכו את העם, ואומר רש"י על זה: יבוא נחש שלקה על הוצאת דיבה ויפרע ממוציא דיבה, מי שמדבר לשון הרע הוא כמו הנחש, ויקבל נשיכה מהנחש, חז"ל אומרים שכשמשיח יבוא, יבואו כל החיות אל הנחש בשאלה, למה הרגת אנשים ובעלי חיים, הרי לא טעמת בהם שום טעם, ובשלמא בעלי חיים שטורפים בעלי חיים אחרים כי יש להם טעם ורצו לטעום משהו טעים, אבל אתה הנחש למה עשית את זה, יענה הנחש ויאמר, מה אתה מגיע אלי עם השאלה, לך ותשאל את כל הולכי הרכיל למה הם מדברים על אחרים, מה יש להם מזה, ללכת ולדבר נגד אנשים, ואנחנו נבקש על זה מהקב"ה שנזכה ללשון נקיה שנוכל לדבר רק טוב, ומילים טובות לאנשים.

להחמיא לילדים הנשואים

הורים שמחננים ילדים חייבים להיות כמו אהרן הכהן, לתת מילים טובות לילדים הנשואים, כשהבת שלך מגיעה אליך, אל תשאל מה קורה עם בעלה, אלא להיפך, יש לך בעל כזה יקר, בדיוק כמו שאתה רוצה שידבר לאשתך, אתה לא רוצה שישאלו את אשתך מה הסיפור שבעלך נהיה ברסלבר, כשהייתי בעיר לפני שיצאנו לקריה, הגיע אלי יהודי שמחנתן ילדים, כשמגיעים אלי אנשים מבוגרים ממני, אני אומר להם שישבו על הכסא שלי ואני יושב בצד, היהודי נכנס ומאוד מאוד בכה, ואמר שהיה חתונה במשפחה וראה שהבת שלו לא מורידה שערות ראשה, והרי זה יסוד קדושת ישראל, והוא מרגיש שהוא לא מסוגל להכיל את זה, הוא רצה להגיד לחתנו, אל תתן לי ברכה מתחת לחופה, אמרתי לו, מותר לך להגיד לבת שלך ולשאל אותה למה היא עושה ככה, אבל צריך מאוד להיזהר לא להתקיף אותה, ואת בעלה, אולי לחפש את הרב של בעלה ולדבר איתו שהוא ידבר עם בני הזוג, כי לילדים נשואים צריכים

פלטין של מלך, רבינו אומר שמוח האדם והפה של האדם זה היכל המלך, והתיקון לזה, הוא אמונה, חוקה גזירה, פרה אדומה, אני לא יודע למה כשמזים מאפר הפרה, אחד נטמא ואחד נטהר, אבל ככה הקב"ה אמר, ואני מאמין בו, וזה מביא לי כפרה.

יש דיבורי התבודדות ויש דיבורים ברבים

רש"י כותב בפרשת השבוע על הפסוק יען לא האמנתם בי להקדישני, ולרש"י קשה והלא היה למשה רבינו עון גדול יותר, כשאמר להקב"ה 'הצאן ובקר ישחט להם', אבל שם היו הדברים בסתר וכאן היו הדברים לעיני כל העדה, והיה לי התחזקות גדולה מדברי רש"י, כי בעת שמשה רבינו אמר להקב"ה 'הצאן ובקר ישחט להם', היו הדברים בסתר, משה רבינו דיבר עם הקב"ה בעת ההתבודדות, ואז טען מה שטען, אין לנו השגה בצדיקים וכל שכן בקודש הקדשים משה רבינו, אבל אנחנו ניקח לעצמינו מוסר השכל, מוהרא"ש היה מספר שבדחן א' עלה על שולחנו של הרה"ק הדברי חיים מצאנז זי"ע ואמר כבדחנות, משה רבינו האט געשלאגן די שטיין, און מיט דעם האט זיך אויסגעבראכן א געוויין [משה רבינו הכה על האבן וגרם לבכיה], והרה"ק מצאנז עלה מיד על שולחנו, והכה בו עם מקל, וצעק עליו: גאלגאן [חוצפן], וכי יש לך השגה במשה רבינו. לכן צריך להדגיש שאנחנו מדברים לגבי עצמינו, כשיהודי רואה שאין לו כסף להוצאות שבת, הוא יכול בעת ההתבודדות לבקש מהקב"ה ולהגיד: הצאן ובקר ישחט להם, יש לי חובות מאיפה אשלם את כל החובות, אבל כשהוא ברבים בבית המדרש הוא חייב להגיד שהכל טוב, שהקב"ה כל כך טוב ועושה לו רק טוב.

אנשים המדברים נגד הם כמו הנחש הקדמוני

למדנו השבוע בפרשה על הנחשים

בשמחתי ושותק, הוא היה יכול להגיד לאשתי, לפחות תשלחי את הילדים לישיבה נורמלית... והוא תמיד שואל אותי איך הולך בישיבה מה לומדים וכו', וזה נותן לי חיזוק להמשיך, הוא אף פעם לא שאל אותי מה זה התכלת, והאם אני יותר חכם מהרב מסאטמאר זי"ע, וככה אנחנו צריכים להתנהג מול הילדים שלנו, רק מילים טובות, ואם רואים איזה בעיה, נלך למישהו שיכול לדבר איתם ולעשות את זה בחכמה יתירה, ד' יעזור שיהיה לנו סעודות שבת שמחות, ושיהיה פרנסה בשפע על ידי התפילות, שחרית מנחה וערבית, ונזכה לגדל ילדים לתורה ויראה, על ידי שלום בית, ולא לשכוח להכין דרכונים לקראת הנסיעה לרבינו, השנה רבינו מזמין אותנו גם לשבת קודש, ר"ה חל בימי חמישי ושישי, שבת אצל רבינו אין יותר גדול מזה, ואם האשה לא מרשה לנסוע, מדברים איתה יפה, ואם היא צועקת אתה פוגע בי כשאתה מדבר מזה, אתה לא עונה, אבל בלב שלך אתה יודע שהיא פוגעת בעצמה, מה כבר קרה אני רוצה לנסוע לרבי שלי לראש השנה, הרי בכל הדורות נסעו לצדיקים לראש השנה, כמובן עם המון תפילות, ומי שיש לו ילד לפני גיל שבע, לא ישכח לקחת אותו גם, וכשהאשה אומרת, לך אני מרשה לנסוע ולילד לא, אומרים לה יפה, אשתי היקרה אנחנו שותפים, אין כזה דבר מרשה ולא מרשה, אני לא אומר לך לא מרשה, זה לא מילה שאנחנו נשתמש בה, אולי קשה לך מה אנשים יגידו, בואי נחשוב יחד מה אפשר לעשות, ומענה רך ישיב חמה, א פרייליכע שבת.

לתת המון המון מילים טובות, ואף אם יש דברים שמפריע לכם ההורים אצל בני זוג של הילדים שלכם, תשתקו ותבליגו, ותתנו להם המון מילים טובות.

הבעל יזהר לא לדרדר את אשתו

וצריך לדעת שכשאשה מתחילה להידרדר, הרבה פעמים האברכים אשמים בעצמם בדברים כאלו, כי הם התחתנו עם נשים מאוד תמימות ופשוטות, והאברך חושב שזה חסרון ומנסה להוציא אותה מהקופסה, וצחק על הכל, ואמר לה שהכל שטויות, ואחרי זה היא כבר יודעת לבד איך לדרדר, ואז זה כבר מציק לבעל והוא כבר לא יודע איך לעצור את זה, היא למדה כאן בבית פיגא, ולא רצתה סמארטפון, ואתה רק רצית שיהיה לה סמארטפון, ואחרי זה כשאתה רואה שהיא מתכתבת עם אנשים זרים, אין לך מנוחה לא ביום ולא בלילה, ואתה בעצמך גרמת לזה, ואם כבר קרה מה שקרה צריכים ההורים לראות לתת מילים טובות, שהבית לא יתפרק.

זה שאני יכול לשבת כאן אתכם, ויש כאן קהילה יפה שנבנית כאן, זה בגלל שחמי צדיק גדול, הוא היה יכול להגיד לאשתי, בעלך השתגע לגמרי ונהיה ברסלבר, הוא ממש משוגע... אבל הוא נותן את כל הכבוד, אני הולך ומודיע לו לפני אירוסי הילדים, שמציעים זה וזה, והוא נותן ברכתו, ומגיע להשתתף בכל השמחות, ואני חושב לעצמי, מה הוא חושב בראש שלו, שאני יותר חכם מכולם שמחתנים את ילדיהם בגיל עשרים, אבל הוא לא אומר כלום, הוא מגיע ושמח

מלווה מלכה פרישת חוקת תשפ"ד

בקריית ברסלב

הקדוש, ורבינו הקפיד מאוד כששמע את זה, ואמר, שאף אם היה נולד בבית פשוט מאוד, גם היה זוכה לזה על ידי העבודה והיגיעה, ובעיקר על ידי התפילה.

ועוד אמר רבינו שיש טעות נוספת אצל אנשים, אנשים חושבים שלצדיקים אין נסיונות ואין יצר הרע ולא עובר עליהם כלום, ולכן הם יכולים להגיע לאן שמגיעים, אבל אנחנו מלאים בנסיונות וכל כך רחוקים מזה, ואומר רבינו שזו טעות, כי כל הצדיקים עוברים נסיונות קשים ומרים, הרבה יותר מהנסיונות שלנו, כי כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו, ואעפ"כ הם שברו את כל הנסיונות.

הרה"ק מקאמרנא כותב [היכל הברכה בראשית] שהוא עבר ביום אלף פעמים טעם מיתה, אי אפשר לתאר מה זה טעם מיתה, בן אדם מרגיש 'למה לי חיים', ככה מרגישים אלף פעמים ביום, הצדיקים הקדושים עברו את זה, רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן בחלק ב' סימן מ"ח: כשהאדם נכנס בעבודת השם, אזי הדרך שמראין לו התרחקות, ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה, ואין מניחין אותו כלל ליכנס לעבודת השם, ובאמת כל ההתרחקות הוא רק כולו התקרבות. ככה הצדיקים מרגישים, כמה שהם מתקרבים לד', הם מרגישים התרחקות.

וטרם שהאדם זוכה להרגיש את הדביקות והמתיקות בעבודת השם, עובר על כל בן אדם היכן שהוא, כל מיני בלבולי הדעת וסיבוכי המוח, בחור ואברך רוצים להתקרב אל ד' ומתחילים לעבוד את ד', ומיד מגיע היצר הרע

א גוטע וואך א מזלדיגע וואך א פרייליכע וואך, כל העולם כולו רועש וגועש, רצו להתנקש בנשיא הקודם של ארה"ב, ירו עליו באמצע אירוע, ...חסדי השם שנשאר בחיים... רק האוזן נפגעה קצת, כל העולם כולו עסוק עם זה, רבינו אומר [שיחות הר"ן שיחה נ"ב] על הפסוק 'ספרו בגויים את כבודו', שאפילו מסיפורי הגויים צועק כבוד ד', רבינו אומר בספר המידות, מלחמה אתחלתא דגאולה היא. וכשרואים מלחמה כזאת בין אנשים, צריכים להתכונן לביאת המשיח, נשיא עומד באמצע מסיבה ומצליחים לירות עליו זה לא דבר פשוט

אבל אנחנו נמשיך לדבר מצדיקים, כי אנחנו גרים כאן באמריקה, כעת ביידן הוא הנשיא שלנו ועובר עלינו מה שעובר, ולפני ארבע שנים היה טראמפ הנשיא שלנו ועבר עלינו מה שעבר, אף אחד מהנשיאים לא יצליח לעזור לנו להתמודד עם החיים והנסיונות כאן בעולם הזה, אין באמת הבדל ביניהם, ולכן נדבר מהצדיקים שהם עומדים לחזק אותנו ולסייע לנו באמת, וכך נהגו יראי השם בכל מוצאי שבת להתאסף ולדבר מצדיקים.

וכשמדברים מצדיקים צריך לדבר שוב מטעות נפוצה שיש אצל אנשים כשחושבים שצדיקים הם מלאכים מלידה, וזה לא קשור אלינו, רבינו עצמו גילה לנו מעט מהמעט מהמדריגות הגבוהות שלו, והמעט הזה היה מדריגות גבוהות עד מאוד, והתלמידים כששמעו את המדריגות של רבינו היו אומרים, אין ספק שרבינו זכה לזה, כי הוא נכד הבעל שם טוב

אומרים עוד מעט אסיים את העיסקה, ואז אתפנה לאשתי ולילדים, זה עולם הדמיון, כי כשהוא עושה כסף הוא צריך להשקיע בעוד כסף, וזה גם דמיון, כי בסוף אין לו כלום מהכסף, ולכן עדיף להיות בעולם הדמיון של 'הנך אחד בכל דמיונות', לדבר מהקב"ה.

מוצאי שבת זה זמן של סיפורי צדיקים, סיפורי היום לילדים שלי סיפור מהבעל שם הק' זי"ע, שפעם אחת יצא הבעש"ט הק' מהמקווה בערב שבת, והלך לביתו בדרך צר מאוד, ומולו עובר גוי טמא, ואי אפשר היה שיעברו שם שני אנשים מבלי שיגעו זה בזה, והרי הצדיק היה אחרי המקווה ולא רצה לגעת בטמא הזה, והתחיל למלמל בתפילה, רבש"ע עזור לי שלא אצטרך לגעת בטמא זה, רבש"ע עזור לי, ופתאום הגוי אומר, אני לא רוצה להיות כאן ביהודי המלוכלך הזה, אני לא רוצה לגעת בך, והתחיל לקלל וברח משם, והצדיק התחיל להודות להקב"ה, מעשה של תפילה, מבקשים מהקב"ה ונושעים.

והעיקר הוא מה שדיברנו קודם ממוהרא"ש, איך יודעים שאנחנו לא בעולם הדמיון, כשאנחנו רואים את העליות והירידות, את כל הנסיונות, ואת כל הבלבולים, האברך עובר חלישות הדעת ומתחיל לחשוב האם צריכים אותי או לא צריכים אותי, האם הקב"ה רוצה אותי או לא, האם יש לי תקנה בכלל, הרי קיבלתי על עצמי כל כך הרבה קבלות ונפלותי, זה סימן שאנחנו לא בעולם הדמיון.

פעם אחת מוהרא"ש דיבר בשיעור ליל שישי, שחסידות ברסלב הכוונה ליפול ולקום, והסתובב אלי ואמר לי, תעשה שיר על זה, 'נופלים וקמים נופלים וקמים', אל תעשה שירים שלא נופלים, כי זה ברסלב, ומזה נתחזק שגם אם נפלנו וגם אם כעסנו, מעכשיו לא נכעס, וגם אם היה מתח בבית, מעכשיו יהיה שלום בבית.

איך זוכים לקום אחרי שנופלים, על ידי תפילה ובקשה אל הקב"ה, מוהרא"ש היה מספר על

ומכניס לאדם ספיקות בראש, האם ד' באמת אוהב אותי או לא, בדיוק כשהתחלתי לעבוד את ד' לא הולך לי כלום, ולמה דווקא כשאני מתחיל לבקש מהקב"ה דברים, אני מרגיש שכל דבר שאני נוגע בו אני נכשל, עם חינוך הבנים ועם פרנסה, לפני שהתפללתי אל ד' הכל היה לי טוב, וזה ממש מה שרבינו אומר, שכמה שהבן אדם מתקרב אל ד', מראים אותו משמים כאילו מרחיקים אותו.

אני זוכר כשהייתי ילד קטן שאלתי את אבא שלי, מי יודע אם אני באמת חי עכשיו בעולם, אולי אני בעולם הדמיון והתווה, קראתי ספרים על זה בתור ילדות שאנשים מסתובבים בעולם הדמיון וחושבים שהם חיים בעולם הזה, ושמעתי ממוהרא"ש שאמר ששמע מר' לוי יצחק ששמע מהרה"ק ר' אברהם ב"ר נחמן, שעולם הדמיון לא הולך בעליות וירידות, אלא הכל זורם על מי מנוחות, כל עוד שיש לך בלבולים וחסר לך ישוב הדעת אתה לא בעולם הדמיון, כל עוד שאתה נופל ואתה קם אתה לא בעולם הדמיון, אם הכל נוסע ישר בלי שום נפילות ובלי שום קימות, משך שבעים שנה, אז אתה בעולם הדמיון.

ומאנשי שלומינו שמעתי את זה בבחינה אחרת, איך אפשר לדעת אם אנחנו בעולם הדמיון, אם היה לך היום סיפור של תפילה וביקשת מהקב"ה משהו, או שיש לך משהו להודות להקב"ה, מה איכפת לך אם אתה בעולם הדמיון, זה עולם טוב, אם אמרת היום רבש"ע אני מתנצל, תסלח לי, מה איכפת לך אם אתה בעולם הדמיון, זה עולם מיוחד שבו מדברים עם הקב"ה, אנחנו אומרים ב'אנעים זמירות' הנך אחד בכל דמיונות, הקב"ה נמצא שם בעולם הדמיונות, זה עולם הדמיון שהוא עולם טוב.

דיברנו היום בבוקר על זה שאברכים אומרים, שכעת אין להם זמן לחינוך הילדים, אבל עוד מעט מתחיל שעון חורף, ואז יהיה להם הרבה זמן בערב, ויגיעו הביתה ויתנו לכל ילד רבע שעה תשומת לב וכו', זה עולם הדמיון, אנשים

בכביש המיוחד בצד לאלו שהולכים בכביש של הענווה, ועל כרחך שענווה זה משהו פנימית בדעת ובלב.

מוהרא"ש סיפר על הרה"ק ר' מענדל מויטעפסק זי"ע שהלך עם בגדים של זהב, והוא היה כל כך שבור בלבו, עד שרבו היה צריך לומר לו, שידע שהוא חשוב יותר מכל מי שהוא רואה בדרכו, כי היה בטוח בלבו שהוא האיש הנמוך ביותר, זה ענווה ושפלות באמת, ואי אפשר לראות את זה מבחוץ.

אותו דבר זה עם דביקות, אי אפשר לראות מבחוץ על מי שהוא דבוק, אבל מי שבמוח שלו דבוק עם ד', גם אם הוא נופל הוא זוכר מהקב"ה, וחוזר אליו ומתפלל וצועק אליו, רבש"ע תראה איפה נפלתי, רבש"ע מה אני עושה כאן, אני צופה בעבירות, אני אפילו לא יכול להגיד שאני לא רוצה לראות, כי אני באמצע לראות, רבש"ע תעשה לי נס, מתי אני כבר אפסיק לרצות, רבש"ע תעזור לי, וזה דביקות.

מוהרא"ש סיפר שהיה יהודי חסיד ברסלב, שהרוסים תפסו אותו וכפו עליו שיחלל את השבת, נתנו לו שיגזום עצים בשבת קודש, והיו שומעים אותו בליל שבת לשיר כל מקדש, עם כזו ערגה וכאלו כיסופין, ואף שידע שבבוקר הוא מחוייב על פי ההלכה לחלל את השבת, בכל זאת לבו לא נשבר, וידע שכעת הוא כוסף אל הקב"ה ושר אליו ומבקש ממנו להיות 'כל מקדש שביעי כראוי, ושומר שבת כדת', כי זה חסיד ברסלב, נופלים וקמים, שבע יפול צדיק וקם, הצדיק יודע לקום, הצדיק יודע לחזור אל הקב"ה בכל מצב ומהנפילה הגדולה ביותר.

דיברנו בסעודה שלישית, ונחזור על זה שוב, כי לא כולם יכולים להגיע לסעודה שלישית, ב"ה הקריה גדלה, ר' נתן מספר [חיי מוהר"ן תקפ"ז] ששמע מאחד מהבחורים ששימש את רבינו, שפעם אחת רבינו כבר היה במיטתו, והבחור ניגש לרבינו ובכה שהוא כל כך רוצה להיות ירא שמים ולא מצליח, ורבינו התיישב

המשמש בקלויז באומן, וכמה שהוא עבד קשה שיהיה סדר, הבחורים לא חושבים הרבה ועושים בלאגן, והוא היה צועק עליהם, ואחרי זה היו רואים אותו בוכה על הציון ומתבודד ואומר, רבי, למה אני כועס ככה על הבחורים, מה עובר עלי, מתי כבר יצא ממני הכעס הזה, הבחורים שמעו את זה והיו בטוחים שהוא כבר לא יכעס עליהם ולא יגרש אותם, אבל למחרת שוב כעס עליהם וגיירש אותם, ושוב שמעו אותו מתבודד בציון ואומר, למה אני כועס וכו', ואמר מוהרא"ש: זה חסיד ברסלב אמיתי, נפלתי אני קם, ואני חוזר אל הקב"ה ומבקש שאני לא רוצה ליפול.

רבינו אמר, בעולם אומרים, שכשבן אדם נפל ואכל חזיר, שכבר ייזל שומן על הזקן, אבל אני אומר, אם אכלת חזיר שלכל הפחות לא ייזל השומן על הזקן, רבינו נותן לנו דרך בחיים, אף אם נפלנו כל כך עמוק, ואנחנו עדיין בתוך הנפילה, בכל זאת יכאב לנו ולא ייזל על הזקן, מוהרא"ש היה אומר שזה נקרא 'דביקות', שאפילו כשהיהודי חוטא, והיצר מנסה לקחת אותו מהקב"ה, בכל זאת היהודי חושב מהקב"ה וזה כואב לו, ואי אפשר לקחת אותו מהדבר הדבוק, כמו שלוקחים שתי דפים ומניחים דבק ביניהם, כמה שירצו אחרי זה להפריד את הדפים, לא יצליחו, יקרעו קצת פה וקצת שם, אבל אי אפשר להפריד אותם, שניהם יקרעו יחד, מוהרא"ש היה אומר שזה דביקות בד', גם אם היהודי נקרע הוא יחד עם הקב"ה.

אנשים חושבים שדביקות זה יהודי שיושב עם ראש כפוף, רבינו אומר [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ז], שאם הענווה זה להיות בכפיפות ראש בדרך שטות, מה המעלה שכתוב על משה רבינו 'והאיש משה ענו מאוד מכל האדם' ועל כרחך שהיה לו ענווה פנימית באמת, ולא שרק הלך עם ראש כפוף, אנשים חושבים שרק מי שיושב בקצה הכסא זה ענווה, אם כך למה אנחנו כל כך מתפללים נחני בדרך אמת, לזכות לאמת, אפשר פשוט לכופף את הראש ולשבת בקצה הכסא, וללכת

אומרים לי שהם הולכים לאסוף כסף להכנסת כלה, אומרים להם אנשים, תגידו לחתן שיחשוב טוב טוב אולי הוא רוצה להתחרט על הטעות הזאת... לא שווה להתחתן... אמרתי לבחורים שיענה על הבדיחה, האם אתה רוצה להתגרש ולהיות לבד, כי זה הם לא רוצים, אבל לא מכירים בטובה, ועושים צחוק מטובתו של מקום, ש'כח רבש"ע שאני נשוי, וש'כח שיש לי ילדים, והחלק השלישי זה תפילות ובקשות.

ומי שאין לו ילדים אומר, ש'כח שאני יודע שבעז"ה אתה תתן לי ילדים, יש ענין להודות על נס שעתידי לבוא, כי בדרך כלל כשמבקשים על ישועה, מבקשים אין סוף בקשות, ואחרי זה שנושעים, יש כמה ימים שזוכרים להודות, ואחרי זה שוכחים, לכן כדאי עוד מקודם להתחיל כבר להודות, כמו כן מי שדחוק בפרנסה, הרי הוא ישכח להודות אחרי זה, לכן כבר עכשיו יגיד, רבש"ע ש'כח על הפרנסה שאתה נותן לי, ש'כח רבש"ע על הכרטיס לאומן שאתה הולך לתת לי.

ויש כבר להתחיל לקנות כרטיס, מי שלא יקנה עכשיו, ישלם עוד חודש כפול, ומי שיש לו ילדים יזדרז לקנות בשבילם, זה באמת דבר יקר, אבל כשאבא נוסע עם כל ילדיו, זה עדיין לא מגיע לחצי מדמי הטיפול שהוא היה צריך לשלם עבור טיפול של ילד אחד, וללכת ולחזור והוצאות הדרך למטפלים, ובסוף יגיד המטפל לילד שאסור לו לדבר עם הוריו, הרי אין ילד שאין לו טענות על אביו, למה אבא שלו אומר לו ללכת לישון, ולמה אביו לא קונה לו אופניים כמו השכן, ולמה אין לו טלפון כמו לאביו, כל ילד מלא בטענות על האבא, וכשהילד אומר את זה למטפל, המטפל שומע את הבעיה ומפריד בין ילד לבנו, ועל זה האבא שילם עשרים אלף דולר, במקום זה מגיעים לרבינו, והוא מטפל בילד.

צריך לזכור שגם כשמגיעים לאומן ולא מרגישים כלום, רבינו מטפל בנו, ואנשים באמת אומרים, שכשהם באומן הם כל

על מיטתו ואמר לו: קודם כל תקבע לעצמך שיעור, גמרא ומשניות, וכל יום קודם שהנך הולך לישון תעשה לעצמך חשבון הנפש, האם למדת והתפלל כראוי ביום זה, ותודה להש"ת על כך, ואם לא למדת ולא התפללת כראוי, תתפלל ותתודה ותאמר, רבש"ע אני יודע כי פשעתי ביום זה, ואני מבקש ומתחנן שתמחל ותסלח לי ותעזרני למחר לעבוד בעבודתך בתורה ובתפילה.

- כשהיינו ילדים שמענו מהמלמדים על הענין של חשבון הנפש, שצדיקים גדולים עשו את העבודה הזאת, וזה היה נשמע משהו מאוד רחוק מהשגתינו, היה נשמע שצריך לקחת איזה נר ולהתבודד שעות ארוכות ולשבת על הרצפה לחשבון הנפש, אבל רבינו גילה לנו שנכנסים למיטה, ואומרים: רבש"ע תודה על המיטה ועל הכרית והשמיכה, אבל רבש"ע אני כל כך מתבייש לא הנחתי תפילין היום, לא הלכתי היום לא לשחרית לא למנחה לא לערבית, רבש"ע לא קראתי קר"ש, רבש"ע מה יהיה איתי, רבש"ע אפילו עכשיו לא קראתי קר"ש שעל המיטה, אולי לפחות את זה אעשה עכשיו, וכך כשמדברים ואומרים כל יום להקב"ה, בסוף מגיע רגע שמתביישים להגיד שוב ושוב, וכבר הולכים לבית המדרש ונהיים יראי השם.
- ואמר רבינו [שיחות הר"ן שיחה קס"ה]: כל אחד ואחד יכול לזכות לבוא למדרגתי, להיות כמוני ממש, כי העיקר תלוי ביגיעות ועבודות באמת. על ידי התפילה וההתבודדות נגיע לזה.
- ההתבודדות מחולקת לשלש דברים, יש את החלק הוידוי שדיברנו, שמבקשים מהקב"ה שימחל לנו על כל מה שהיה במשך היום, וכל ימי חיינו, ויש את החלק של תודה והודאה, רבש"ע ש'כח שאני יהודי, ש'כח שאני הגעתי לצדיק כזה גדול שגורם לי לדבר אליך, ש'כח על כל מה שאתה עושה לי, ש'כח רבש"ע שאני נשוי, אנשים לא יודעים להגיד תודה לרבש"ע על זה שהם נשואים, בחורים

עליהם החברים ובני המשפחה, יש לי בשבילכם חדשות, שהם בין כה אומרים עליכם הכל, והחברים הכי טובים שלך, צוחקים עליך מאחורי הגב, וכי בגלל שאולי ידברו עליך אתה תפסיד את הטיסה לרבינו, הרי הם בין כה מדברים עליך וצוחקים עליך, אתה לא רוצה לדעת מה הם מדברים עליך, הם אומרים שאתה איש טוב אבל אתה קצת מסכן וקצת לא חכם... שלש אנשים מדברים בשיחת ועידה, וכשאחד מהם יורד מהקו, שניים האחרים מדברים נגדו, ככה זה העולם.

הייתי השבוע בחתונה, ששילמו שם מאה אלף דולר עבור כמה שעות, וזה פשוט לא נכנס לי לראש, למה עושים את זה, אני לא מבין ולא יודע למה, למה, למה, תעברו בין השולחנות בחתונה המפוארת, ותשמעו מה אנשים מדברים, מאיפה יש לו כסף, זה הכל הלוואות? אבא שלו עוזר לו? הוא באמת עושה כסף או לא? והבן אדם הזה הרי עושה את החתונה רק כדי שאנשים ידברו ממנו, והוא לא קולט שאנשים מדברים נגדו.

רבינו אמר, שאם המלך והמלכה [היום קוראים לזה הנשיא וסגן הנשיא והסנאטורים וכו'] היו יודעים את הדרך ארץ שאני מלמד את תלמידיי, הם היו שולחים את בניהם ללמוד אצלי. רבינו מלמד אותנו כיבוד אב ואם, יהודי אמר לי שיש לו מעל מאה נכדים, ואף אחד לא מתקשר אליו כל השנה, ומגיעים רק בחנוכה לאסוף את המעטפה ואז שואלים למה השנה יש פחות כסף משנה שעברה... ויש לו נכד אחד שהתקרב להיכל הקודש, והוא היחיד שמתקשר אליו ותמיד מודה לו ומכבד את דעותיו, היום אברכים מתחצפים להורי האשה בלי שום טיפת בושה, והחתן שמתחצף יותר הוא יותר נחשב לחברמן ירחם השם, במקום לכבד את חמיו, חייב אדם בכבוד חמיו.

ואל תיבהלו כשאתם שומעים אנשים מזלזלים וצוחקים על היכל הקודש, בסוף אנשים יראו את האמת, גם אצל ר' נתן היה כך, אבא שלו

עייפים וסחוטים מהדרך ואין להם שום רגש, אבל באמצע השנה כשהם רק נזכרים מהציון הקדוש, הם מיד מתחילים לבכות מרוב געגועים, ואילו כשמגיעים לאומן הרגשות כבויים, ומנסה שוב ושוב ולא בוכה ולא מתרגש ולא מרגיש, והאמת היא שרבינו לא אמר לבוא ולבכות ולהרגיש, אלא לבוא אליו, ואנחנו מגיעים, ופתאום רואים בחשוון או בכסלו שמשהו קורה, רבינו משנה אותנו ומעלה אותנו, ומרגישים כל מיני רגשות של התקרבות לד', ורוצים להיות טוב.

- ובנוגע להמניעות לאומן צריך לדעת שחייבים לדבר על זה בבית, מדברים על זה שוב ושוב, והיא מתחילה להגיד שזה כל כך קשה לה עם הילדים, ואתה תגיד שתחשוב מה אפשר לעזור עם הילדים, אתה תבקש מזה וזה, וככה תקשיב ותסביר שוב שיש לך רבי שנותן לך את כל החיות, ועם הרבה הקשבה ודיבור אתם תצליחו לפעול, וכשמדברים יפה כל השנה, וכל השנה עוזרים בבית, ואחרי שנמצאים כמה שעות מחוץ לבית מתקשרים לשאול לשלומה, וכשהיא מתקשרת עונים ומקשיבים.
- נסעתי השבוע עם מישוהו ברכב, וכשמתקשרים לטלפון רואים על הצג של המוזיקה מי מתקשר, והיה שם עשרים אייקונים של לב, וכתוב שם אהבה שלי, והוא כל הזמן עושה דחיה, היא מתקשרת שוב, ושוב דחיה, ככה כל הזמן, ואני תמה לעצמי איזה מין אהבה זה... ומה זה כל הלבבות האלו... ואין ספק שאם האברך הזה היה מבקש מאשתו לנסוע לאומן, שהיא היתה מסרבת, אבל אברך שכל הזמן קשוב לאשתו, וכשהיא מבקשת שיקח אותה לאיזה מקום הוא לא אומר לה אני לא הנהג מונית שלך, אלא להיפך הוא לוקח אותה בשמחה, ואומר לה, הרי בשבילך קניתי את הרכב, וכשהיא אומרת שאמא שלה רוצה טרמפ, האברך עושה את זה בשמחה, כשמגיע ראש השנה היא תשלח אותו בשמחה לרבינו.
- וכל אלו שלא נוסעים כי מפחדים מה יגידו

ממשיך לעבוד את ד' עם כל הנפילות שלי, רבינו אומר בשיחות הר"ן [שיחה מ"ח], שמספרים על הבעל שם טוב הק' זי"ע שפעם אחת נפל בדעתו מאוד מאוד עד שנדמה לו בוודאי שלא יהיה לו עולם הבא חס ושלום, ולא היה לו במה להחיות את עצמו כלל, ואמר, אני אוהב את השם יתברך בלא עולם הבא, [זה היה בסיפור הידוע של אחרון של פסח, כשהבעל שם טוב הק' הבטיח באיסטנבול זש"ק לבני זוג ערירים, והודיעו לו משמים שבגלל שהוא שינה את הטבע והבטיח להם בן זכר לכן לא יהיה לו עולם הבא, ובהתחלה מאוד נבהל ונעשה חיור, ואז הוא אמר שהוא יעבוד את השם בלי עולם הבא], ורבינו מסיים: וכל אחד אפילו איש פשוט, אי אפשר להיות איש כשר באמת כי אם כשיכול לעמוד בזה, ואפילו ביום אחד צריך לחזק את עצמו כמה פעמים ולהתחיל כל פעם מחדש.

שמעו פעם את הבעל התניא זי"ע שר, מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ, אני לא צריך את השמים, אני לא צריך את הגן עדן, לא צריך לא את העולם הזה ולא את העולם הבא, אני צריך רק אותך רבונו של עולם, גם אם לא יהיה ממני כלום, אני רוצה רק לעבוד אותך ולהיות דבוק בך.

ד' יעזור שנזכה לקיים את העצות של רבינו, אם כבר הגענו לכאן, וכבר התקרבו לרבינו, אולי ניקח כל יום דקה אחת לעשות את מה שרבינו ביקש שנעשה, יש כאן אויר טוב ועצים יפים, נעמוד דקה אחת במרפסת ונעשה התבודדות, כאן באמריקה עשו מושג שנקרא 'התמכרות', ואם מלבישים את זה על משהו, הוא כבר בטוח שהוא לא יכול לצאת מזה, ובטח שלא בקלות, אבל אנחנו יודעים מהעצה של התבודדות, והולכים אל הקב"ה ואומרים לו, רבש"ע אני רגיל לדבר פלוני, דבר רע מאוד, רבש"ע עזור לי לא לעשות את זה יותר, בכמה מילים פשוטות נוכל לצאת מהכל.

דיברנו בליל שבת, שאומות העולם המציאו

היה נגדו המון שנים, וזרק אותו מביתו, וביקש מאשתו של ר' נתן שתתגרש מבנו, דברים שלא שומעים היום, אבל בסוף ימיו קרא לו 'רבי נתן' ולר' נתן היה קשה לשמוע את זה, היה לו קשה לשמוע שאבא ידבר ככה לבנו, אבל אביו אמר לו: אתה הבן שהכי מכבד אותי והכי מביא לי נחת, ובכל השנים האלו ר' נתן כיבד את אביו, ורץ בחזרה אל הקב"ה לבכות, ואף שבכל השנים האלו היו לו נסיונות כבדים מאוד, המניעות מאביו, מחמיו, ומאשתו, וביותר המניעות מרבינו, גם רבינו ניסה אותו והרחיקו, ואמר ר' נתן שהמניעות מרבינו היו המניעות הקשים ביותר שהיו לו, ואז הבין שיש לו רק מקום אחד, רק הקב"ה בעצמו, אף אחד לא מבין אותו, לא אשתו לא הוריו לא רבו, רק הקב"ה מוכן לקבל אותו, ויש לו עצה רק ללכת לפינה להקב"ה ולבקש ממנו שירחם עליו.

- למדנו השבוע בגמרא על אברהם אבינו, שאף שהקב"ה אמר לו כל הארץ שלך היא, בכל זאת לא היה לו חלקת קבר לקנות לאשתו, ולא היה לו טענות, ולא אמר, הרי עשיתי את הסגולה וזה לא עבד, לא היה עם טענות להקב"ה, הוא נשאר נאמן להקב"ה, יהודי צריך להישאר נאמן להקב"ה ולצדיקים ולתורה אף אם הוא רואה שלא עובד כל הסגולות שאמרו לו.
- יש מכתב שרבינו כותב לאחיו, כשעבר כל מיני קשיים: כמו שאי אפשר למיני זרעים לבוא לתכלית גידולם, אלא רק אם יכניסו את הגרעין בעפר, והגרעין נתבלה, ואחר בלותו יפרח ויצייץ ונעשה אילן גדול, כן הדבר הזה, על ידי שמשפילין אותך עד עפר, תתגדל ותציץ ותפרח בעולם, ואילו הרשעים היו יודעים מזה בוודאי לא היו מבזים אותך, כי כל כוונתם לרע.
- יהודי לפעמים חושב, הרי ניסיתי כל כך הרבה פעמים ואני לא מצליח, אני נופל ונופל, מה יהיה איתי, והאמת היא שיהודי צריך להיות מוכן לעבוד את ד' גם אם בסוף לא יצליח ולא יקבל עולם הבא, ולא יהיה לו כלום, אני

עשו, להתבודד ולבקש מהקב"ה.

יש אנשים שמקנאים באחרים, שמצליחים בעבודת השם, איך מה לקנא, כי אין לך מושג מה עובר על השני, סכנה גדולה לקנא באחרים, מותר לקנא שרוצים להיות ירא שמים, אבל לא לקנא באנשים מסויימים, האם אתה באמת רוצה להיות כמוהו, וכי אתה יודע מה הוא עובר שם, מה קורה במשפחתו, אנחנו נתפלל לזכות לדביקות בהשם, וכפי שאמר רבינו שאף אם ח"ו אוכלים חזיר, לא ייזל על הזקן, נגיד: רבש"ע אני רוצה להיות טוב, תסתכל בתוך הלב שלי, כשתדברו ככה תרגישו הרבה יותר טוב, זה משחרר את הרגשות, מרגישים שמישהו מקשיב לנו, ד' יעזור לנו להכניס את זה בקרבינו, ונוכל לזכות אחרים, נוכל להפיץ לאחרים, נכניס לכיס כמה כרטיסים עם מספרי טלפון לשמיעת חיזוק, ונשים אותם באיזה מקום, ופתאום מגיע איזה בחור שבור ומתקשר לקו, ושומע שיש בורא לעולם, והצלנו נפש מישראל בשעה אחת, כל אחד חייב לעסוק בהפצה, כל אחד בבחינה שלו, כל אחד חייב לתת לאחרים את מה שהוא מקבל מרבינו, עבר יום שישי ארוך ולמדת המון שעות, ויש אלפים שעבר יום ארוך ולא ידעו שגם הם יכולים ללמוד, תן לו כרטיס, הוא ירגיש טוב הוא יהפך לבן אדם אחר בזכותך, בכל יום ראשון האנשים בקאנטרי אוכלים 'על האש' ומשתתפים בכל מיני מסיבות, ואילו היו לומדים קצת גמרא במשך היום היו מרוצים, אבל כשלא יודעים שאף הם יכולים ללמוד, מגיע סוף היום הם מרגישים ריקנות ושבורים לגמרי, ושום דבר לא משמח אותם, ובידינו להציל אותם כשניתן להם כרטיס או קונטרס, ד' יעזור לנו להכניס את הדיבורים בקרבינו ולהציל נפשות רבות.

כל מיני שמות, יש דבר שהם קוראים לזה הפרעה דו קוטבית [מאניה דיפרסיה], אצלינו קוראים לזה שיש לבן אדם ספיקות והוא לא יכול להחליט, יום אחד הוא חושב כך, ויום אחד כך, ומבקשים על זה מהקב"ה והוא עוזר, יש משהו שהם קוראים לזה כפייתיות [OCD], אצלינו קוראים לזה מחשבות רעות, ונבקש על זה מהקב"ה, וח"ו לא אומרים שמישהו ב'טראומה' והוא פטור מכל המצוות, סך הכל יש לו 'נסיונות', והוא צריך להתחזק ולעבוד את ד' על אף הנסיונות, וח"ו להגיד לאנשים שהם בטראומה ואסור להם לגדל דורות, יש עוד משהו שהם קוראים לזה הפרעות קשב וריכוז [ADHD] אצלינו קוראים לזה 'ילד בריא ברוך השם', ילד שמח, למה שהוא ישב על מקומו שלש שעות, הוא בריא ורוצה לרקוד, יש עוד משהו שהם קוראים לזה חוסר ריכוז [ADD], אצלינו קוראים לזה ילד שחושב קדימה, המחשבות שלו רצות הלאה, רוב האנשים המוכשרים בעולם מאובחנים עם כל השמות המוזרים האלו, ואנחנו נתפלל על הכל מהקב"ה, שלא ניטרד מכל המחשבות הרעות, ונוכל לגדל את הילדים הבריאים והשמחים.

כאן בקריה מאוד קל לעשות התבודדות, בלילות יש כאן שקט, ומיום ליום הלילות כבר מתחילים להיות מוקדם יותר, תשבו סך הכל דקה אחת להתבודדות, אבל דקה אחת עם שעון, כי אם תהיו בלי שעון, תחשבו על חצי דקה שזה כבר שעה שלימה, תגידו כמה מילים: רבש"ע אני רוצה לחשוב רק ממך, רבש"ע אני רוצה לשבור מידה זו וזו שיש לי, הרי גם רבינו אמר שהוא היה כעסן והוא ביקש על זה כל הזמן עד ששבר את המידה הזאת, על כל הצדיקים עבר מה שאנחנו עוברים, ואנחנו נעשה את מה שהצדיקים